ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
Κωμῳδιῶν ἀρίστου Πλοῦτος.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ Δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Τῷ δὲ Λοξίᾳ,
Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
Ἰατρὸς ὢν, καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
Ὅς τις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν·
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρῦ.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα·
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. Λῆρος, οὐ γὰρ παύσομαι
Πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·

Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρε. Ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε, καὶ κλεπτίστατον.
Ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης ἦν. Καρ. Οἶδά τοι.
Χρε. Ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. Καρ. Πείθομαι.
Χρε. Ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν Θεὸν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
Ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' υἱὸν (ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει)
Πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδέν·
Ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
Καρ. Τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
Χρε. Πεύσει· σαφῶς γὰρ ὁ Θεὸς εἶπέ μοι τοδὶ,
Ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
Ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι·
Πείθειν δ' ἐμαυτὸν ξυνακολουθεῖν οἴκαδε. Καρ.
Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρε. Τουτῳΐ.
Καρ. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ Θεοῦ,
Φράζουσαν, ὦ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα,
Ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
Χρε. Τῷ τοῦτο κρίνεις; Καρ. Δηλονοτιὴ καὶ τυφλῷ
Γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
Τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν γένει.
Χρε. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
Ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
Ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
Καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
Πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ τι νοεῖ. Καρ.
Ἄγε δὴ σὺ πρῶτον σαυτὸν, ὅστις εἶ φράσον,
Ἤ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρε. Λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥ-

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. Μανθάνεις
Ὅς φησιν εἶναι; Χρε. Σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί·
Σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
Ἀλλ' (εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις)
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. Κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Καρ. Δέχου τὸν ἄνδρα, καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ Θεοῦ.
Χρε. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι·
Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρε. Πώμαλα.
Καρ. Καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστι δέσποτα,
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί·
Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, κᾆτα λιπὼν,
Ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρε. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. Μηδαμῶς. Χρ. Οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ', ὅς τις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
Κακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
Χρε. Νὴ τοὺς Θεοὺς, ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. Μέθεσθέ νυν μου πρῶτον. Χρε. Ἤν, μεθίεμεν.
Πλου. Ἀκούετον δὴ (δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος)
Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ Πλοῦτος. Χρε. Ὦ μιαρώτατε
Ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Καρ. Σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, καὶ Θεοὶ, καὶ Δαίμονες,
Καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. Ναί.
Χρε. Ἐκεῖνος αὐτὸς; Πλ. Αὐτότατος. Χρε. Πόθεν οὖν, φράσον,
Αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. Ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
Ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο.
Χρε. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ', ὅτι

Ὡς τοὺς δικαίους, καὶ σοφοὺς, καὶ κοσμίους
Μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλὸν,
Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται ς,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ, Φέρε· τί οὖν
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ;
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φήμ' ἐγώ.
Χρε. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. Πάνυ μὲν οὖν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρε. Καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
Χρε. Μὰ Δί' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
Ἐμέλλετόν μοι; Χρε. Καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
Καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
Ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα,
Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
Τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρε. Ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἅπαξ ἅπαντες. Καρ. Οἰμώξῃ μακρά.
Χρε. Σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα, παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς,
Γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ, οἶμαι (ξὺν Θεῷ δ' εἰρήσεται)
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
Βλέψαι ποιήσας. Πλ. Μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ·
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Χρ. Τί φῄς;
Κα. Ἄνθρωπος οὗτος ἐστὶν ἄθλιος φύσει.
Πλ. Ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμ', εἰ
Πύθοιτ' ἂν, ἐπιτρίψειε. Χρε. Νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ;
Ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ', ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

Χρ. ἀληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων·
Οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ἀξίους τριωβόλου,
Ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. ἆ, μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἥσυχος·
Ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
Μείζω δυνάμενον. Πλ. ἐμέ; Σύ; Χρ. Νὴ τὸν οὐρανόν·
Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; Καρ.
Διὰ τ' ἀργύριον, πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. Χρ. Φέρε·
Τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Καρ. ὁδί.
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Καρ. Καὶ νὴ Δί'· εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. Οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
Παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν. Πλ. ὅτι τί δή;
Χρ. ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
Μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. Πῶς; Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς διδῷς τ' ἀργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
Τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Καὶ νὴ Δί', εἴ τι γ' ἔνεστι λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
Καρ. Ἔγωγέ τοι διὰ σμικρὸν γ' ἀργυρίδιον
Δοῦλος γεγένημαι· διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ, καὶ σοφίσματα
Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,
Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται,
Ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
Ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ·
Ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κῴδια·

Ο᾽ δὲ βυρσοδεψεῖ γ᾽, ὁ δὲ πωλεῖ κρόμμυα·
Πλ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ᾽ ἐλάνθανε πάλαι.
Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Χαρ. ἐκκλησία δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Χρ. τί δαί, τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Χαρ. τὸ δ᾽ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Χρ. ὁ Πάμφιλος δ᾽ οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Χαρ. ὁ Βελονοπώλης δ᾽ οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

*

Καρ. Φιλέψιος δ᾽ οὐχ᾽ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
Χρ. Ἡ συμμαχία δ᾽ οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις; *
Χρ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος; Καρ. ἐμπέσοι γέ σοι.
Χρ. Τὰ δὲ πράγματα οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
Μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
Καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ᾽ ὅτι.
Καρ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
Ἐφ᾽ οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
Πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ᾽ εἷς ὢν ποιεῖν;
Χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
Ὥστ᾽ οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον᾽ οὐδεὶς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή,
Ἔρωτος. Καρ. Ἄρτων. Χρ. Μουσικῆς. Καρ. τραγημάτων.
Χρ. τιμῆς. Καρ. Πλακούντων. Χρ. ἀνδραγαθίας. Καρ. Ἰσχάδων.
Χρ. Φιλοτιμίας. Καρ. Μάζης. Χρ. Στρατηγίας. Καρ. Φακῆς.
Χρ. Σοῦ δ᾽ ἐγένετ᾽ οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
Ἀλλ᾽ ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
Κἂν ταῦτ᾽ ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,
Ἤ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. εὖ τοι λέγειν ἐμοί γε φαίνεσθον πάνυ·
Πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. Φράζε τοῦ πέρι.
Πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
Ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

Χρ. Νὴ

Χρ. Νὴ τὸν Δί᾽. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
Δειλότατόν ἐσθ᾽ ὁ Πλοῦτος. Πλ. ἥκιστ᾽· ἀλλά με
Τοιχωρύχος τις διέβαλλ᾽, εἰσδὺς γάρ ποτε
Οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
Εὑρὼν ἁπαξάπαντα κατακεκλῃσμένα.
Εἶτ᾽ ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μηδὲν, ὡς ἐὰν γένῃ
Ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
Βλέποντ᾽ ἀποδείξω σ᾽ ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. ἔχω τιν᾽ ἀγαθὴν ἐλπίδ᾽ ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. Κἀκεῖνος οὖν ξυνοῖδε ταῦτα; Χρ. Φήμ᾽ ἐγώ.
Πλ. ὁρᾶτε. Χρ. Μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ γαθέ·
Ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ᾽ ἴσθι, κἂν δεῖ μ᾽ ἀποθανεῖν,
Αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. Κἂν βούλῃ γ᾽ ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ᾽ ἔσονται χ᾽ ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν, οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. Παπαῖ, πονηροὺς γ᾽ εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. οὐκ, ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ᾽ ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν. Καρ. τί δρῶ, λέγε.
Χρ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον (εὑρήσεις δ᾽ ἴσως
Ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους)
Ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν,
Ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.
Καρ. καὶ δὴ βαδίζω. τουτοδὶ τὸ κρεάδιον,
Τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ᾽· ἀλλ᾽ ἀνύσας τρέχε.
Σὺ δ᾽ ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων
Εἴσω μετ᾽ ἐμοῦ δεῦρ᾽ εἴσιθ᾽· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ᾽στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
Μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κ᾽ ἀδίκως.
Πλ. ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς Θεοὺς,

Ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
Ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
Κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
Ἢν δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
Ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ' ἀεί.
Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·
Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
Ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
Ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. Πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὦ Πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
Ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
Ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν·
Ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
Ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι

Ὅτου

Ὅτ[illegible] γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Καρ. Ο[illegible]ῶ πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
Ὁ δεσπότης γάρ φησιν ἡμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαχθέντας.
Χορ. Ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
Καρ. Ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πόνηροι,
Ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν·
Χο. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Καρ. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν, ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Καρ. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς πάντα
Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χορ. Ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ἰοῦ, ἰοῦ, τὰς χοίνικας, καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Καρ. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χορ. Διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος,
Ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Καρ. Ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι· Τὸν Πλοῦτον γὰρ ὦ ἄνδρες, ἥκει
Ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
Χορ. Ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
Καρ. Νὴ τοὺς θεοὺς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χορ. Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Καρ. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ, τὸν κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
Ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
Βληχώμενοί τε προβατίων

Αἰ-

Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
Ἕπεσθε
χορ. ἡμεῖς δ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελό, τὸν κύκλωπα
Βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
Πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια, δροσερά, καὶ κραιπαλῶντα
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
Εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που,
Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
καρ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
Ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
Ἔπεισεν, ὡς ὄντας κάπρους,
Μεμαγμένον σκῶρ' ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντας τρόπους.
Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
χορ. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
Καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους
Λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
Τὸν Λαέρτου μιμούμενοι, κρεμῶμεν,
Μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
Τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
καρ. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε-
σθ'· ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
Βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
Λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
Μασώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΡΕ-

ΧΡΕΜΥ´ΛΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται.
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
ἀσπάζομαι δ', ὁτιὴ προθύμως ἥκετε,
καὶ συντεταγμένως, κοὐ καταβεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ Θεοῦ.
Χορ. Θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ κκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
Χρε. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
Προσιόντα, δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙ´ΔΗΜΟΣ.

Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι·
καί τοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
ἐπὶ τοῖσιν κουρείοισι τῶν καθημένων,
Ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, ὅπως
Χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρε. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ. μὰ τοὺς Θεοὺς,
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλεψ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
Χρε. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν Θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

Βλεψ.

Βλεψ. Ποῖός τις; Χρε. Οἷος. Βλεψ. Λέγ' ἀνύσας ὅ, τι φῄς ποτε.
Χρε. Ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
Ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.
Βλεψ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπερπλουτεῖν· τό, τε αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρε. Πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; Βλεψ. Εἴ τι κέκλοφας νὴ Δία
Ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον, ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ Θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως μεταμέλει.
Χρε. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλεψ. Παῦσαι φλυαρῶν ὠγαθ', οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρε. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλεψ. Φεῦ.
Ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός·
Ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρε. Οὔτοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλεψ. Ὡς πολὺ μεθέστηχ', ὧν πρότερον εἶχε, τρόπων.
Χρε. Μελαγχολᾷς ὤνθρωπε, νὴ τὸν Οὐρανόν.
Βλεψ. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
Ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρε. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλεψ. Μεταλαβεῖν ζητῶ? τίνος?
Χρε. Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλεψ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρε. Κακοδαιμονᾷς.
Βλεψ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα;
Χρε. Οὐ δῆτ' ἐγώ γ'. Βλεψ. Ὦ Ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις οὖν
Τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρε. Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλεψ. Ὦ τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
Ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.
Χρε. Καὶ μὴν φίλος γ' ἄν μοι δοκῇς νὴ τοὺς Θεούς,
Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.

Βλεψ.

Βλεψ. Ὁρῶ τιν᾽ ἐπὶ τοῦ σήματος καθεζόμενον,
Ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
Καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ᾽ ἄντικρυς
Τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ᾽ ὁποιωοῦν τῶν Παμφίλου.
Χρε. Οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
Ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
Ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλεψ. Τί σὺ λέγεις;
Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρε. Οἴμοι τῶν κακῶν·
Ἀπολεῖς. Βλεψ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρε. Οὐ δῆτ᾽. ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
Ἔχω. Βλ. σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν Θεόν. Βλ. καὶ ποῦ ᾽στιν;
Χρ. ἔνδον. Βλεψ. Ποῦ; Χρ. παρ᾽ ἐμοί. Βλ. παρὰ σοί; Χρε. Πάνυ.
Βλε. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. Νὴ τοὺς Θεούς.
Βλεψ. λέγεις ἀληθῆ; Χρ. Φημί. Βλεψ. πρὸς τῆς Ἑστίας;
Χρε. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλεψ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρε. εἰ δ᾽ ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλεψ. εἶτ᾽ οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρε. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ᾽ ἐν τούτῳ. Βλεψ. τί φής;
Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρε. Μὰ Δί᾽. δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλεψ. Τί;
Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νώ. Βλε. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρε. τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ.
Βλεψ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. Νὴ τὸν Οὐρανόν.
Βλεψ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὡς ἔμ᾽ ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρε. ἀλλ᾽, ἢν Θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλεψ. Οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρε. τίς δῆτ᾽ ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
Οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς, οὐδὲν ἔστ᾽ οὔθ᾽ ἡ τέχνη.
Βλ. σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ Δί᾽. ἀλλ᾽ ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
Ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
Κράτιστόν ἐστι. Βλ. Πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς Θεούς.
Μή νυν διάτριβ᾽, ἀλλ᾽ ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ᾽ αὐτὸ δρῶ.

ΠΕ-

ΠΕΝΙΑ

Ὦ θερμὸν ἔργον, κἀνόσιον, καὶ παράνομον.
Τολμᾶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε.
Ποῖ, ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεῖτον; Χρ. ἡράκλεις.
Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
οὔτε Θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος, ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
Βλ. ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγωδίας·
Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.
Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. Πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πεν. ἀληθες; οὐ γὰρ, δεινότατα δεδράκατον,
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρε. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
ἀλλ', ἥ τις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πολλ' ἔτη.
Βλ. ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγοι;
Χρ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πονηρ', ἧς οὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.

Χρ.

Χρ. ἴθ᾽, ἀντιβολῶ σε, ἴθι.
Βλ. Μὰ Δί, ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ᾽ εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα.
Τήνδι δεδιότε· μὴ δὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. Ποίοισιν ὅπλοις ἢ δυνάμει πεποιθότες;
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;
Χρ. Θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος, οἶδ᾽, ὁ Θεὸς, ὅτι
Τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
Πεν. Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ᾽ εἰλημμένω;
Χρ. σὺ δ᾽, ὦ κάκιστ᾽ ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ᾽ οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν ἀδικουμένη;
Πε. οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. Τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
Πε. Τί δ᾽ ἂν γ᾽ ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ᾽; Χρ. ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
Πε. ἔμ᾽ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ, τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
Ὑμῖν, δι᾽ ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
Ποιεῖτον ἤδη τοῦθ᾽ ὅ, τι γ᾽ ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
Πε. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
ἅπανθ᾽ ἁμαρτάνοντά σ᾽ ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα, καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

B Πε.

Πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν, καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
Βλ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοὺ, ἰοὺ,
τοιαῦτ' ἀκούων; Γε. Ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐὰν γ' ἁλῷς; Πε. Ὅ,τι σοι δοκεῖ. Βλ. Καλῶς λέγεις:
Βλ. Ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ, δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον οὕτω πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.
Χορ. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. φανερὸν μὲν ἔγω γ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
Ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον·
Τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δήπου.
Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν, ὥστε γενέσθαι
Βούλημα καλὸν, καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
Ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει·
Τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φεύξεται. κᾆτα ποιήσει
Πάντας χρηστοὺς, καὶ πλουτοῦντας δή που, τά τε θεῖα σέβοντας
Καί τοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. Οὔτις ἐγώ σοι τοῦτο μάρτυς. μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
Πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσι, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισι.
Οὔκουν εἶναί φημ', ἢ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ Πλοῦτος
Ὁδὸν ἥντινα ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
Εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
Εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν, διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
Οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη

οὐ-

Οὐδεὶς ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει·
Τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
Ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδεψεῖν.
Ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσιν;
Χρ. Λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. Πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Π. Τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. Κερδαίνειν βουλόμενός τις
Ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστής,
Κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου· τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει,
Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι;
Ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν, τ' ἄλλα τε μοχθεῖν
Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χ. Ἐς κεφαλὴν σοί.
Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται.
Οὔτε τάπησιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει, χρυσίου ὄντος;
Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον,
Οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
Καί τοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι πάντων τούτων ἀποροῦντας;
Παρ' ἐμοῦ δ' ἐστὶν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
Τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
Διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου,
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γρᾳδίων κολοσυρτόν; (νείου;
Φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν; οὐδὲ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
Ἐπεγείρουσαι, καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ' ἐπανίστω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης,
Στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει,
Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων,
Μαλάχης πτόρθους· ἀντὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων;
Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας

Πιθάκνης πλευρὰν ἐῤῥωγυῖαν καὶ ταύτην ἆρά γε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
Πε. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
Χρ. Οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
Ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος· οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα.
τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας·
Εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. Σκώπτειν πειρᾷ, καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας·
Οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς·
Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοί, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω
Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.
Βλ. Νὴ τὸν Δί', εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
Πε. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν
Ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον, καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι· (μὲν
Πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμα ἄδικοι γεγένηνται.
Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν. (οὖσα.
Χ. Ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος
Ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
Ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἐστιν ἀμείνων
Πενία πλούτου. Πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου.
Ἀλλὰ φλυαρεῖς, καὶ πτερυγίζεις. Χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἐστὶ μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἄριστα
Αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
Χρ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;

Κἀκεῖ-

Κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει, ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμψει.
πε. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω.
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται. καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω·
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
Φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
Π. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι
εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερος ἐσθ' οὑτωσὶ, καὶ φιλοκερδής.
Χ. ἀλλά γε σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
Π. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
Διὰ τὴν πενίαν; Χ. παρὰ τῆς ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴ τε τὸ πλουτεῖν, εἴ τε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας, καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάγειν·
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν·
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
πε. ὦ πόλις ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
πε. τί πάθω τλήμων;
Χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς;
Χρ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν.
πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
Χρ. τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου·
Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν,
Σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. Νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν

εὐω-

εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός· καὶ λυσάμενος
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν,
καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν·
χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ', ἄγωμεν εἰς ἀσκληπιοῦ·
Βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χ· ὦ παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν.
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν πλοῦτον, ὡς νομίζεται.
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὦ πλεῖστα θησείοις μεμισυλλημένοι
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις·
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρείως πεπράγατε·
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
χορ. τί δ' ἐστὶν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Καρ. ὁ δεσπότης πέπραχεν εὐτυχέστατα,
Μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
χορ. λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάν.
καρ. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
χορ. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ
Μέγα βροτοῖσι φάος ἀσκληπιόν.

ΓΓ

ΓΥΝΗ' ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρ' ἀγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Καρ. Ταχέως, φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
Καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
γυ. καὶ ποῦ 'στιν; κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
γυ. πέραινε τοίνυν ὅ, τι λέγεις αἰνύσας ποτέ.
κα. Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.
γυ. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. κα. μὴ τἀγαθὰ
Ἃ νῦν γεγένηται; γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Καρ. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
Νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον κεὐδαίμονα,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. γυ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ χαλάττῃ λούμενος.
Καρ. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
Κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
γυ. ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο
ἦσαν δὲ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
καρ. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν,
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,

ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄποθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα,
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας,
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά·
Κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
γυ. ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κα. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγώ,
ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
Κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ·
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.
γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; κα. οὐδέπω.
κα. μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ·
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε, καὶ δοίδυκα, καὶ κιβώτιον.

γυ. Λί-

γυ. λίθινον; κα. μὰ δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ τόν γε κυβώπον.
γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φής; κα. Διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπόν,
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
Κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
Ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς, καὶ βοῶν,
ἔφευγ' ἀνάϊξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
γυ. ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων, καὶ σοφός.
κα. μετὰ τοῦτο, τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ Πανάκεια δὲ
Κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. γυ. ὦ φίλοι θεοί.
Κα. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῆ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γέ μοι δοκεῖν.
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων.
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν, οἵ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα;
Ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,

Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
Γυ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦ 'ναξ δέσποτα.
Ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος. Κα. Ἔρχεται.
Ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν δ' εἶχον συχνὴν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρωπάζονθ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι,
Γελῶντες, εὐφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δ'
Ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
Ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε
Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγώ γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑ. Μή νυν μέλλ' ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα.
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Χαρ. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς.
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας

Ἔφευγον

ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ·
ὡς οὔτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἄρ᾽, οὔτε ταῦτ᾽ ὀρθῶς ἔδρων·
Ἀλλ᾽ αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
Χρε. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας. ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ᾽ ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, καὶ σὺ, καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν (νόμος γάρ ἐστι) τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Πλ. Μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
Γυ. εἶτ᾽ οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;
Πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ᾽ ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.
Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις. ὡς δὲ ξενικὸς οὑτοσὶ,
Ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες ἔστ᾽ εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα.
ἡ μὲν σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων·
αἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.

ἅπαν

ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρείου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στὶν, ὥστε θαυμάσαι
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι. τὸ δ' ὑπερῷον, ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε, τοὺς δὲ πινακίσκους. τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροὺς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἁρπάζομεν
Χρυσοῖς.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνὸς οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙ'ΚΑΙΟΣ Α'ΝΗ'Ρ.

Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν Θεὸν
ἴωμεν. Χαρ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
Δικ. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
Χαρ. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις (ὡς ἔοικας) εἶ.
Δικ. μάλιστ'. χαρ. ἔπειτα τοῦ δέει; Δικ. Πρὸς τὸν Θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὔστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων·
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον·
χαρ. ἦ πού σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
Δικ. κομιδῇ μὲν οὖν κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
χαρ. καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δικ. κομιδῇ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
χαρ. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δικ. Ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν
Προ-

προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
καρ. τὸ τριβώνιον δὲ, τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δικ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
καρ. μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δικ. οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
καρ. τὰ δ' ἐμβάδια; Δικ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
καρ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δικ. Νὴ τὸν δία.
καρ. Χαρίεντα γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰοὺ, ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι;
καρ. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
συκ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον; τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
Δικ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ.
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
καρ. Νὴ δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
Συκ. ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Υ'ποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
καρ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; συκ. ἐμὲ τουτονί.
καρ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
συκ. Μὰ δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός.

κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
καρ. ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. Δικ. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
συκ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Καρ. οἰμώξἄρα σύ.
δικ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἐσθ', ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
συκ. οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
δικ. οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.
Καρ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
συκ. ἆρ' οὐχ ὕβρεις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον·
ὅ, τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον·
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Καρ. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
συκ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.
Δικ. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ, ὗ ὗ.
Καρ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; Δικ. τοῦ ψύχους γ' ἴσως:
ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον·
συ. ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν, καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.
δικ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστὸς; συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. συ. τὸ τί;
δι. γεωργὸς εἶ; συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;

δι.

δι. ἀλλ' ἔμπορος; συ. Ναὶ σκήπτομαί γε ὅταν τύχω.
δι. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
δι. πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
συ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. δι. σύ; τί μαθών; συ. βούλομαι.
δι. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνῃ;
συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
δι. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ποτ' ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.
δι. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; συ. Κατηγορεῖ δὲ τίς;
δι. ὁ βουλόμενος. συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ·
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
δι. Νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων,
ζῆν ἀργός; συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
δι. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; συκ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
δι. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. καρ. οὗτος, σοὶ λέγει.
δι. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. καρ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
συκ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ,
ὁ βουλόμενος. καρ. οὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ.
συ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
καρ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τ' ἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
καρ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
συ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. καρ. νυνὶ βοᾷς
συ. οἴμοι μάλ' αὖθις. καρ. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.

δι.

δι. μὴ δῆθ᾽· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ πλούτου πάλαι.
καρ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
δι. τοῖς δ᾽ ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
καρ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα,
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
συ. ἄπειμι· γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ,
καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν,
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
ἔπειτ᾽ ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
καρ. ἀλλ᾽ ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ᾽ αὐτὸν,
. . . ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
ὅτ᾽ ἔστ᾽ ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ᾽ εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΚΑΡΙ'ΩΝ.

Τίς ἔσθ᾽ ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν, ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ἑρμῆς. σέ τοι, σέ τοι
λέγω Καρίων, ἀνάμεινον. καρ. οὗτος, εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωσὶ σφόδρα;
ἑρ. μὰ δί᾽, ἀλλ᾽ ἔμελλον· εἶτ᾽ ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ᾽ ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ.
ἔπειτα τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παιδία·
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα·
ἔπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὗν. καρ. εἰπέ μοι

τί δ᾽

τί δ' ἐστίν. ἑρ. ὁ ζεὺς, ὦ πόνηρε, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
καρ. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; ἑρ. ὅτι ἢ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. καρ. μὰ δί' οὐδέ γε
θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
ἑρ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. καρ. σωφρονεῖς;
ἑρ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν ἑρμῆν ἐσθίειν.
Νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
καρ. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. ἑρ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
καρ. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
ἑρ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον
καρ. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
ἑρ. σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
καρ. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.
ἑρ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
καρ. ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
ἑρ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
καρ. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
ἑρ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. καρ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
ἑρ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου

ὑφείλου, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
καρ. ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε·
ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
ἐρ. ἔπειτα τοῦτον γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες,
καρ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
ἐρ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες·
ἀλλ' οὖν σύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθέ με.
καρ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς
ἐρ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
καρ. τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ;
ἐρ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
καρ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
ἐρ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Καρ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
ἐρ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. Καρ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;
ἐρ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Καρ. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
ἐρ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. Καρ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει:
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
ἐρ. ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι· καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς, καὶ γυμνικούς.
Καρ. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ἐρ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Καρ. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι μοι δοκῇς.